

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38453-06-19 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

לפני כבוד השופטת חנה קלוגמן

התובע:

מוטי חיון, ת.ז. xxxxxxxxx

נגד

הנתבעת:

גילי ליאו אלקטריק בע"מ, ח.פ. 515089662

פסק דין

בתביעה הנדונה מבקש התובע לקבל פיצוי בסך 33,900 ₪ בגין כך שהנתבעת שלחה לו מסרונים פרסומת גם לאחר שביקש להסירו מרשימת התפוצה של הנתבעת.

התובע הוא אזרח, שקיבל לטענתו, 43 מסרונים פרסומת לתיבת המייל שלו (להלן: "התובע"). הנתבעת היא חברה לממכר מוצרי חשמל (להלן: "הנתבעת").

תמצית טענות הצדדים:

תמצית טענות התובע:

הנתבעת שלחה לתובע 43 הודעות מייל פרסומי (להלן: "הודעות המייל") בניגוד לחוק. בתאריך 24.2.19 נשלחה הודעת המייל, אשר בעקבותיה ביקש התובע להסירו מקבוצת התפוצה. התובע לא הוסר, אלא המשיך לקבל עוד 36 הודעות מייל נוספות. ביום 31.3.19 חזר התובע וביקש להסירו מקבוצת התפוצה, אלא שהנתבעת שלחה 3 הודעות מייל נוספות. ביום 7.4.19 חזר התובע וביקש להסירו, אך התובעת שלחה עוד 4 הודעות מייל נוספות עד ליום 22.4.19. בתאריך 24.4.19 שלח התובע מייל נוסף בו ביקש להסירו. בדיון שהתקיים העיד התובע שמאז הבקשה הרביעית לא נשלחו לו הודעות מייל פרסומיות נוספות.

לטענת התובע, הוא קיבל 43 הודעות מייל למטרות פרסום, בניגוד לחוק וזאת לאחר שהנתבעת לא הסירה אותו מרשימת התפוצה גם לאחר ששלח שלוש הודעות מייל בהן ביקש להסירו. רק לאחר ששלח הודעת מייל להסרתו מרשימת התפוצה בפעם הרביעית הפסיק לקבל את הודעות המייל.

בנסיבות אלו, מבקש הוא לפסוק לו פיצוי בהתאם לחוק, הקובע שהפיצוי עומד על סך של 1,000 ₪ לכל דבר פרסומת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38453-06-19 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

תמצית טענות הנתבעת:

הנתבעת לא כפרה בעצם שליחות הודעות המייל, אך טענה להגנתה שלא הייתה מודעת לכך שהתובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה. לטענת הנתבעת, התובע אישר לנתבעת לשלוח לו הודעות מייל פרסומי ורק בעקבות אישור זה התחילה היא לשלוח לו את הודעות המייל.

לטענת הנתבעת, היא עובדת באמצעות חברה חיצונית ולא הייתה מודעת לבקשות ההסרה של התובע. מיד לכשנודע לה על כך הסירה את שמו של התובע והפסיקה לשלוח לו הודעות מייל. מוסיפה וטוענת הנתבעת, כי התובע בחר בהודעה שאינה בדרך הרגילה, דהיינו, במקום להקליק על כפתור "הסר", שלח הוא מייל בו ביקש להסירו. לו היה התובע פועל בדרך הרגילה הוא היה מוסר אוטומטית. התובע בחר משום מה לשלוח את בקשות ההסרה באמצעות בקשות במייל, אשר הנתבעת לא הייתה מודעת אליהן.

למעשה, מבקש התובע להתעשר על חשבון הנתבעת, שכן הוא לא בחר בדרך ההסרה הרגילה, אלא באמצעות שליחת מייל. מכל מקום ברגע שנודע לנתבעת על רצונו זה של התובע, מחקה אותו מרשימת התפוצה והוא לא מקבל יותר הודעות מייל מהנתבעת.

דיון והכרעה:

למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים על כי התובע קיבל במשך כחודשיים מעל 40 הודעות מייל פרסומי. אין גם מחלוקת על כי לאחר הבקשה הרביעית להסרתו מרשימת התפוצה, הוא לא קיבל יותר הודעות מייל מהנתבעת. הצדדים אף לא חלוקים על כי נשלחו ארבע בקשות במייל להסרה. אין אף מחלוקת על כי בקשות ההסרה נשלחו במייל ולא באמצעות לחיצה על לחצן "הסר" שבהודעת המייל הפרסומי.

התובע אף לא חלק על דברי נציג הנתבעת על כי התובע אישר לנתבעת לשלוח לו מייל פרסומי.

השאלה הנשאלת אפוא היא האם התובע זכאי לפיצוי לאחר שבקשותיו הראשונות להסרה לא נענו.

הפן הנורמטיבי:

החוק הרלבנטי לענייננו הינו חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" או "חוק הספאס" או "החוק").

סעיף 30א(א) בחוק התקשורת קובע כך:

"דבר פרסומי" – כל אחד מאלה:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38453-06-19 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

- (1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;
- (2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;
- (3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמנע להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו; הוראות פסקה זו לא יחולו על מסר כאמור מאת המדינה ומוסדותיה, מסר כאמור שתכליתו העברת מידע ששלח גוף הצלה כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, לשם מילוי תפקידו, או מסר כאמור מאת גוף אחר שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ורשאי השר לקבוע כאמור סוגים שונים של מסרים לגופים שונים שקבע;
-

סעיף 30א(י) לחוק התקשורת קובע כך:

- " (1) שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;
- (2) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, רשאי בית המשפט להתחשב בכך שאותו מפרסם הורשע, בשל אותו מעשה, בעבירה לפי סעיף קטן (ו);
- (3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה;
- (4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של הנמען לפיצויים לפי סעיף קטן (ט) או לכל סעד אחר, בשל אותה הפרה;
- (5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38453-06-19 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

שעשה כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לעניין זה, לא תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן:

- (א) שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען כאמור בסעיף קטן (ד);
- (ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא ביודעין;
- (ג) דבר הפרסומת שוגר לנמען לפי רשימה של מענים או מספרי טלפון, לפי העניין, שהורכבו בהתאם לרצף אקראי של אותיות, ספרות או סימנים אחרים, או שילוב שלהם, כולם או חלקם. "

ההלכה הפסוקה התייחסה לחוק התקשורת, על רבדיו השונים. ראו בעניין זה הדברים שנאמרו מפי כב' המשנה לנשיאה, א' רובינשטיין, במסגרת רע"א 1231/17 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (מיום 20.04.17) (להלן: "פס"ד רז").

"המחוקק קבע, כי הנתבע הוא שעליו להראות כי ביקש את הסכמת התובע למשלוח הודעות פרסומת, וכי ההסכמה ניתנה (סעיף 30א(ב) לחוק); מכאן כי ככלל, העובדה שהנתבע אינו מסוגל להראות כי ההסכמה ניתנה לו נוכח קושי טכני כזה או אחר אינה יכולה לשמש לו כטענת הגנה (תא"מ (פתח-תקוה) 36459-05-13 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 9-10 (2.4.15); תא"מ (תל-אביב) 49982-01-13 מעוז נ' צ'רנינסקי [פורסם בנבו] (30.3.15); ת"ק (תל-אביב) 49982-01-13 יבגניה (ורוניקה) מרקובסקי (שוסטק) נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 23-27 (11.8.16)). במובן זה יש לכאורה טעם בטענת המבקש, לפיה יש לפרש את דרישת הידיעה – היינו כי "שוגר דבר פרסומת ביודעין", כלשונו של סעיף 30א(1) לחוק – בצמצום, שאם נאמר אחרת, ישנו חשש שמא חברות העוסקות בדיוור הודעות פרסומת, יקבלו את כתובות הדואר של פלונים מגורמים אחרים ויזינו אותם למאגריהם; ואותם פלונים לא יוכלו לתבוע בגין הפרת החוק, שכן חברות אלה יטענו כי לא ידעו שהדבר נעשה שלא בהסכמתו של פלוני. חוששני כי פרשנות מעין זו אינה עולה בקנה אחד עם תכליתו של החוק – צמצום תופעת הספאם (ראו רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה י' (27.7.14); רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי, [פורסם בנבו] פסקאות 2-10 (2014)). בענייננו, כפי שצינו מעלה, העיד הנציג מטעם המשיבה כי אין באפשרותם לוודא כי הפרטים שהגיעו אליהם הגיעו מן המבקש, ובית המשפט קבע אפוא כי לא ניתן לקבוע שהמבקש היה מי שנתן הסכמתו למשלוח הודעות הפרסום, משלא נמצא כל פרט מזהה נוסף המאשר זאת. לכאורה יש אפוא קושי מסוים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-06-38453 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

בכך שנפסק כי די היה במידע שהציגה המשיבה לפטור אותה מחובת הפיצויים הקבועה בחוק, ונראה לכאורה כי יש צורך ברמה גבוהה יותר של מידע."

מן הכלל אל הפרט:

במקרה הנדון אמנם נשלחו מעל ארבעים הודעות מייל פרסומי, אך בקשות הסרה נשלחו ארבע פעמים. אני מקבלת את עדות נציג הנתבעת, שעשה עליי רושם אמין, כי הנתבעת לא הייתה מודעת לבקשות ההסרה של התובע. לטענתה, התובע לא שלח את בקשות ההסרה בדרך המקובלת ומכאן נוצר העיכוב בהסרתו.

בנסיבות אלו, אני קובעת, כי התובע רשאי לקבל פיצוי מופחת על ארבע הודעות מייל ששלח בבקשה להסירו מרשימת התפוצה, אשר לאחריו הוסר מהתפוצה. מאחר והבקשה נשלחה שלא בדרך המקובלת הגורמת להסרה אוטומטית, אני מעמידה את הפיצוי בגין כל אחת מאותן הודעות מייל על סך של 500 ₪. מצאתי כי נכון יהיה לקבוע את הפיצוי בהתאם למספר בקשות ההסרה ולא למספר המיילים שנשלחו בין בקשה לבקשה, וזאת מאחר שמשלוח הודעת הפרסום אינו חוקי עקב בקשת הסרה שלא מולאה ולו הבקשות היו נשלחות אחרי כל הודעה, יתכן ומספר ההודעות היה קטן בהרבה.

לאחר ששמעתי את הצדדים בדיון התרשמתי שהנתבעת איננה מזלזלת בחוק התקשרות. כמו כן הבנתי מעדותו של נציג הנתבעת שמדובר בחברה קטנה, שתביעות מסוג זה מקשות על ניהול עסקיה. הנתבעת, לפי עדות נציגה בדיון אף ערכה בדיקה למניעת כשלים אלו, כך שמבחינה הרתעתית מטרת החוק במקרה הנדון הושגה.

באיזון שבין הצדדים במקרה הנדון הגעתי למסקנה שהפיצוי המידתי הוא פיצוי בהתאם להודעת ההסרה, שיש בו מחד מתן פיצוי לתובע שנאלץ לטפל בעניין ההסרה ארבע פעמים, ומאידך מטיל קנס מידתי על הנתבעת שכבר החלה בשמירה קפדנית יותר למניעת תקלות נוספות.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, תשלם הנתבעת לתובע תוך 30 יום סך של 2,000 ₪, בתוספת סך של 500 ₪ בגין הוצאות ההליך.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38453-06-19 חיון נ' גילי ליאו אלקטריק בע"מ

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מקבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

חנה קלוגמן, שופטת